

МОСКОВСЬКИЙ ТЕАТР

“ЛЕНКОМ” У КИЄВІ

В останні дні травня відбулися гастролі театру “Ленком”. Колектив привозив два спектаклі – “Варвар і еретик” за романом Ф.Достоевського “Гравець” та “Королівські ігри” Г.Горіна. Режисер-постановник обох – Марк Захаров.

Сценічна версія Достоевського у цьому театрі досить оригінальна. Головний режисер пише в афішці стосовно письменника: “Його фрази дихають поліфонією звуків, які, за моїми відчуттями, складаються в химерні візуальні вихори... Напевне, кожен має право на свого Достоевського”.

Режисер-сценограф вистави – Олег Шейнцис, композитор – Сергій Рудницький, зайняті такі знаменитості як Олександр Абдулов, Олександра Захарова, Армен Джигарханян, Олександр Збруєв, Інна Чурікова, Леонід Броневої.

“Королівські ігри” – це опера для драматичного театру в двох частинах за мотивами п’єси М.Андерсена “1000 днів Анни Бoleйн”, композитор Шандор Каллош. На головні ролі режисер взяв молодих акторів театру Амалію Мордвинову (Анна Бойлейн), та Олександра Лазарєва (Генріх VIII). Цікаво, що поки, після прем’єри фільму Криштофовича, ми шукали “принца” в приятелі небіжчика, головний герой, роль якого виконував Олександр Лазарєв, перетворився (для київської публіки несподівано) на короля Англії. Приємно було побачити, що цей молодий актор, такий самозаглиблений, відсторонений душею від своєї зовнішньої краси на екрані, – в театрі перетворюється на красунчика, що дихає вогнем. Його Генріх самозакохано спостерігає за кожним своїм точним і граційним рухом, чи то в танцях, чи в політичних, бойових або любовних забавах. Оці, всього дві ролі Лазарєва переконують – це артист широкого діапазону і за ним велике майбутнє.

Загалом, “Королівські ігри” – добре зроблена відшліфо-

Амалія Мордвинова і Олександр Лазарєв у виставі “Королівські ігри” за п’єсою Г.Горіна. Постановник М.Захаров.

вана робота майстра сценічних видовищ, але не більше. Красива легка річ з відблиском далекої історичної трагедії – це якраз те, що полюбляє буржуа в будь-якій країні. За океаном він уже давно наситився мюзиклами, а у нас саме тепер існує великий простір, де бідні актори на такій продукції можуть добре заробити.

У колективі “Ленкому” існує хороша риса – вони до подобиць інформують глядача про всіх творців вистави. М.Захаров в одній з програмок дякує тим, “хто віддає своє життя театрові, залишаючись за його лаштунками”. Важливо знати, чиїми саме руками зроблено костюми, декорації, адже при всій красі, ошатності, образності – сценічний одяг, взуття і все, що оточує актора, в першу чергу не повинно заважати, особливо в таких динамічних виставах, як “Королівські ігри”. Цікаво дізнатись, що модельєр-конструктор фетрових деталей – Ірина Мілакова, адже саме ці деталі надали костюмам вишуканої сценічної краси і разом з тим середньовічних силуетів. Конструктор металеві пластини в одязі воїнів замінила фетровими. Вийшло оригінально і разом з тим зручно для танців та боїв.

Цікаво також, що літаюча декорація (художник Юрій Харіков) розроблена і виконана Студією “Бол-Ла” (м.Сергієв

Посад), адже це, поки що, дивина для театру. З програмки з’ясувалося також, що у “Вишневому саді” Б.Юхананова, який привозили до Києва трохи раніше, працював саме Харіков. Так що Московські неекспериментальні театри мають багато плюсів, крім того мінуса, що квитки на виставу коштують дві середні зарплатні.

Валентина Грицук